

PREEK UITVAART BROEDER MARC VANDERGUCHT – 3 JANUARI 2019

Broeders en zusters, we staan vandaag rond het dode lichaam van onze broeder Marc en hebben geluisterd naar twee verhalen uit de Bijbel die voor Marc onlosmakelijk met elkaar verbonden waren. De strijd met God en het zoeken naar God. We begraven dan ook een strijder en een zoeker. We hebben de verhalen uit het boek van de ervaring gelezen: de ervaring van mensen met God en van de ervaring van God met mensen. Marc herkende zich in deze twee verhalen en ze zijn op zijn verzoek gelezen. Deze verhalen waren immers ook zijn ervaring geworden in zijn omgaan met God en de mensen.

Marc was een echte Godzoeker en hierbij volgde hij niet de gebaande, conventionele paden. Hij was stukgelopen op een God die door anderen aan hem voorgehouden was als een almachtig, alwetend, alomtegenwoordig persoonsachtig Wezen. Die God bestond niet volgens Marc, althans daar had hij geen ervaring mee. Met die God heeft Marc gevochten en bleef hij vechten, heel zijn leven lang. In dat gevecht kon hij soms cynisch en sarcastisch zijn en tegelijk vol humor. Geloven op gezag was voor Marc geen geloven – dan doen anderen het voor jou. (Die arme vrome vrouwtjes die Marc in Banneux vroegen waar Maria verschenen was! ‘Nergens, dames’, was zijn antwoord. U bent vast op de verkeerde plaats!’)

Ná zijn seminarietijd – de breuk met het geloven op gezag van anderen – en het gedwongen vertrek – een wonde die hem heel zijn leven zou bijblijven - bouwde Marc gaandeweg op een nieuwe manier geloof en vertrouwen op. Hij ontdekte dat je pas geloven kunt, vertrouwen kunt, als je het erop waagt. Pas als je ontdekt dat je van iemand op aankunt, geloof je hem. Dat maakt je afhankelijk; er zijn geen garanties en het kan lelijk tegenvallen. Via het maatschappelijk werk maar vooral via de scouts en het sociale leven in zijn woonplaats zette Marc zich in voor de ander, vooral voor de jonge medemens. Daar leerde hij dat God gebeurt onder mensen die betrouwbaar willen zijn, liefdevol, oprecht en rechtvaardig.

Het werken in de bank viel hem steeds zwaarder. Hij wilde niet langer rekenen maar hij wilde op mensen kunnen rekenen en dat viel in de dagelijkse praktijk tegen, want de meeste mensen waren slechts met zichzelf bezig. Hij ging naar Thailand – een vakantiebestemming – dat uiteindelijk voor hem heilige grond werd. In het gelaat van Meauw, een straatjongen over wie hij zich ontfermde, mocht Marc het gelaat van Christus zien. Een diepe ervaring die hem deed geloven in het bestaan van een God die om mensen geeft of liever gezegd in een God die gebeurt. ‘Ik heb God gezien in het gezicht van die jongen: Ik was dakloos, Ik had honger, Ik had dorst...’. Hij geloofde in een God die een brug wil slaan tussen Zichzelf en ons. Marc is die brug overgegaan. Een echt avontuur, van vallen en opstaan, zoals vertrouwen altijd iets is dat teleurgesteld kan worden maar waarin de liefde altijd wint, ondanks zoveel teleurstellingen.

‘Like a bridge over troubled water.’ Na het ontvangen van het Sacrament van de zieken vroeg Marc op 26 december dat dit lied van Simon en Garfunkel op zijn begrafenis zou klinken. Het verzoek verbaasde mij niet. Het zou veeleer verrassend zijn geweest als Marc had gevraagd om een psalm of een Gregoriaans gezang. Onmiddellijk verklaarde Marc zijn keuze: ‘Omwille van drie redenen. De eerste, omdat Christus de brug is over het woelige

water van het leven. Ten tweede, omdat wij geroepen zijn om die brug voor anderen te zijn in Zijn Naam. De derde reden - door de morfine niet meer in staat helder na te denken - weet ik niet meer...’.

Net als aartsvader Jakob heeft Marc vaak aan de oever van een rivier met woelige wateren gestaan. Te midden van die chaos zocht Marc naar Gods aanwezigheid. Hij liet in dat zoeken niet los en soms vond hij God, maar vaak liep zijn zoeken uit op een diepe teleurstelling. Het geloof in God in de medemens had ook iets naïefs. Zijn geloof in Gods aanwezigheid in de arme, de verlatene, de jongere, de druggebruiker werd daardoor vaak teleurgesteld. In 2014 zozeer zelfs dat Marc niet meer wist waar naar toe te gaan. Tegen veel goede adviezen in en ook tegen het scepticisme van veel medebroeders in ging Marc in 2014 opnieuw de monastieke weg. Was dit de derde betekenis van de brug die Marc zich niet meer kon herinneren? We weten het niet, en we mogen het zelf invullen. Het monastieke leven, de gemeenschap van Koningshoeven als de brug over het woelige water van zijn leven? Een brug waarover hij nu niet naar God toe zou gaan, maar waarover God naar hem zou komen? Naar die brug verlangde hij intens, maar zichzelf overgeven aan God of zijn medebroeders was niet zijn sterkste kant. Marc moest zelf aan het stuur zitten, hij moest zelf bruggen bouwen, en als je te dichtbij kwam stootte hij je heel gemakkelijk af en lag het altijd aan de ander en niet aan hemzelf.

Sint Benedictus kent in zijn Regel voor monniken drie criteria om te zien of iemand geschikt is voor het monnikenleven: de kandidaat moet werkelijk God zoeken, hij moet ijver hebben voor het werk van God en aandacht voor de kleine dagelijkse bezigheden in de gemeenschap. Aan die criteria voldeed Marc op zijn geheel eigen manier. Je kunt veel van hem zeggen, maar hij zocht God in gebed en lezing. Hij was altijd trouw in het koorgebed en ijverig in al het werk dat hem opgedragen was in het gastenhuis en in de chocolaterie. Natuurlijk, hij deed het op zijn manier en als je niet achter zijn mopperende natuur keek dan miste je soms die overtuiging. Toch was die er!

Toen Marc ziek werd was dat een grote schok – ‘Ik ben nog nooit ziek geweest!’ Hij ging onmiddellijk nog een keer naar Thailand om afscheid te nemen van Meauw. Een pijnlijk déjà vu van de ervaring die hem in 2014 opnieuw naar de Abdij had doen terugkeren. Tegelijkertijd was het goed zo. Marc had zichzelf aan deze jongen gegeven en moest hem nu in Gods hand leggen. Ook zijn eigen leven moest hij aan God teruggeven en dat was geen gemakkelijke opgave. Hij was bang voor het onbekende. In dit uur van de dood kwam het aan op echt geloven. Het werd zoals heel zijn leven een zoeken en strijden was. Uiteindelijk moest deze zoeker en strijder zich gewonnen geven.

‘Like A Bridge Over Troubled Water’. Het lied van Simon en Garfunkel is een mooie brug tussen de eerste lezing en het evangelie. Het zegt alles over wie Marc was en wilde zijn:

*Als je vermoeid bent en je je klein voelt
Als de tranen in je ogen staan, zal ik ze allemaal drogen
Ik sta aan jou kant, oh, als er ruige tijden zijn
En je geen vrienden kunt vinden*

*Als een brug over woelig water
Zal ik mij neerleggen
Als een brug over woelig water
Zal ik mij neerleggen*

*Als je uitgeput bent en op straat staat
Als de avond je zwaar valt, ik zal je troosten
Ik zal jouw deel overnemen, oh, als de duisternis valt
En de pijn alom is*

*Als een brug over woelig water
Zal ik mij neerleggen
Als een brug over woelig water
Zal ik mij neerleggen*

Moge Christus nu de brug zijn die zichzelf heeft neergelegd over het woelige water van Marc's leven en, mag Christus, zoals de tekst van het lied zegt, tegen Marc zeggen: 'als je een vriend nodig hebt: Ik vaar vlak achter je..'. Goede Marc, rust zacht!

1^e lezing: Genesis 32, 23 – 32; evangelie: Mattheus 25, 31-40:

Wanneer de Mensenzoon komt, bekleed met zijn heerlijkheid en rondom Hem alle engelen, dan zal Hij plaatsnemen op de troon van zijn heerlijkheid. Alle volkeren zullen vóór Hem bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt. De schapen zal Hij aan zijn rechterhand opstellen, de bokken aan zijn linkerhand. Dan zal de koning tegen hen die aan zijn rechterhand staan zeggen: "Kom, gezegenden van mijn Vader, neem het koninkrijk in bezit dat vanaf het begin van de schepping voor jullie klaar ligt. Want Ik had honger en jullie hebben Me te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Me te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie hebben Me opgenomen. Ik was naakt en jullie hebben Me gekleed, Ik was ziek en jullie hebben naar Me omgezien, Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Me toe." Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: "Heer, wanneer hebben we U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? Wanneer hebben we U als vreemdeling gezien en U opgenomen, of naakt en hebben we U gekleed? Wanneer hebben we U ziek of in de gevangenis gezien en zijn we naar U toe gekomen?" De koning zal hun antwoorden: "Ik verzeker jullie, alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan."